

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1144/2014,**annettu 22 päivänä lokakuuta 2014,****sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa toteuttavista maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni voi neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 ⁽⁴⁾ mukaan toteuttaa sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa maataloustuotteita ja niiden tuotantomenetelmiä sekä tiettyjä maataloustuotteista valmistettuja elintarvikkeita koskevia tiedotus- ja menekinedistämistoimia.
- (2) Asetuksella (EY) N:o 3/2008 perustettua järjestelmää on syytä tarkistaa, tehostaa ja johdonmukaistaa ottaen huomioon saadut kokemukset sekä maatalousalan ja markkinoiden todennäköinen kehitys sisämarkkinoilla ja unionin ulkopuolella. Asetus (EY) N:o 3/2008 olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (3) Tällaisten tiedotus- ja menekinedistämistoimien tarkoituksena on vahvistaa unionin maatalousalan kilpailukykyä luomalla tasapuoliset kilpailuedellytykset sekä sisämarkkinoilla että kolmansissa maissa. Tiedotus- ja menekinedistämistoimilla olisi erityisesti pyrittävä lisäämään kuluttajien tietoisuutta unionin maataloustuotteiden ja käytettävien tuotantomenetelmien hyvistä ominaisuuksista sekä edistämään unionin laatujärjestelmien tunnettavuutta ja niiden tunnustamista. Lisäksi niillä olisi parannettava unionin maataloustuotteiden kilpailukykyä ja lisättävä niiden kuluusta, nostettava niiden profiilia sekä unionissa että sen ulkopuolella ja kasvatettava kyseisten tuotteiden markkinaosuutta keskittyen erityisesti niihin kolmansien maiden markkinoihin, joilla on suurimmat kasvumahdollisuudet. Jos ilmenee vakava markkinahäiriö, jos kuluttajat menettävät luottamuksensa tai jos esiintyy muita erityisiä ongelmia, kyseisillä toimilla olisi autettava palauttamaan tavanomaiset markkinaolosuhteet. Tällaisilla tiedotus- ja menekinedistämistoimilla olisi täydennettävä ja vahvistettava jäsenvaltioiden toteuttamia toimia. Tiedotus- ja menekinedistämistoimien tavoitteiden saavuttamiseksi niitä olisi edelleen toteutettava sekä unionissa että sen ulkopuolella.
- (4) Toimilla olisi pyrittävä myös tuomaan aiempaa paremmin esille unionin tuotteiden aitous, jotta kuluttajat tiedostaisivat paremmin aitojen tuotteiden laatuominaisuudet suhteessa jäljitelmiin ja väärennöksiin; tällä lisättäisiin merkittävästi sekä unionissa että kolmansissa maissa tietoisuutta tunnuksista, merkinnöistä ja lyhenteistä, jotka osoittavat tuotteiden kuuluvan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1151/2012 ⁽⁵⁾ perustettuihin eurooppalaisiin laatujärjestelmiin.
- (5) Yksi unionin vahvuuksista elintarvikkeiden tuotannossa on sen tuotteiden monipuolisuus ja niiden erityispiirteet, jotka liittyvät eri maantieteellisiin alueisiin ja erilaisiin perinteisiin menetelmiin ja tarjoavat kuluttajien yhä enemmän kaipaamaa ainutkertaista makua, monipuolisuutta ja aitoutta sekä unionissa että sen ulkopuolella.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 30. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 2. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. lokakuuta 2014.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3/2008, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa (EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

- (6) Sen lisäksi, että annetaan tietoa unionin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden ominaispiirteistä, tukikelpoisiin toimiin voi kuulua myös kuluttajaystävällinen viestintä, jossa keskitytään muun muassa ravitsemukseen, makuun, perinteeseen, monipuolisuuteen ja kulttuuriin.
- (7) Tiedotus- ja menekinedistämistoimien lähtökohtana ei olisi käytettävä tuotemerkkejä tai tuotteiden alkuperää. Esittely- ja maistelutilaisuuksien sekä tiedotus- ja menekinedistämisineistön laadun ja vaikuttavuuden lisäämiseksi olisi kuitenkin oltava mahdollista mainita kaupallinen merkki ja tuotteen alkuperä edellyttäen, että noudatetaan syrjinnän kiellon periaatetta ja että toimilla ei pyritä lisäämään tuotteen kulutusta yksinomaan sen alkuperän perusteella. Tällaisten toimien olisi myös oltava unionin lainsäädännön yleisten periaatteiden mukaisia eikä niillä saisi rajoittaa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 34 artiklan vastaisesti. Olisi laadittava erityiset säännöt tuotemerkkien ja alkuperämainintojen näkyvyydestä suhteessa kampanjan pääasialliseen unionin viestiin.
- (8) Unioni vie pääasiassa jalostettuja maataloustuotteita, joihin kuuluu myös Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteeseen I kuulumattomia tuotteita. Sen vuoksi tiedotus- ja menekinedistämistoimia olisi avattava siten, että niiden piiriin otetaan eräitä mainitun sopimuksen liitteeseen I kuulumattomia tuotteita. Tämä olisi johdonmukaista sellaisten yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) muiden järjestelmien, kuten eurooppalaisten laatu- ja ympäristöjärjestelmien, kanssa, joissa on jo tällaisiin tuotteisiin sovellettavia järjestelyjä.
- (9) YMP:n puitteissa toteutettavat viinejä koskevat unionin tiedotus- ja menekinedistämistoimet ovat yksi viinialan tukiohjelmien perustoimenpiteistä. Tiedotus- ja menekinedistämistoimien olisi koskettava vain viinejä, joilla on alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, ja viinejä, joiden rypälelajike on ilmoitettu. Kun kyseessä on yhden jäsenvaltion ohjelma, kyseiseen ohjelmaan olisi kuuluttava myös jokin toinen maataloustuote tai elintarvike. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 508/2014 ⁽¹⁾ säädetään vastaavalla tavalla kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevasta menekinedistämisestä. Sen vuoksi tämän järjestelmän mukaisten tiedotus- ja menekinedistämistoimien toteuttaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 ⁽²⁾ liitteessä I lueteltujen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden osalta olisi rajattava yksinomaan sellaisiin kalastus- ja vesiviljelytuotteisiin, jotka liittyvät johonkin toiseen maataloustuotteeseen tai elintarvikkeeseen.
- (10) Unionin laatu- ja ympäristöjärjestelmiin ja jäsenvaltioiden tunnustamiin laatu- ja ympäristöjärjestelmiin kuuluvien tuotteiden osalta olisi voitava toteuttaa tiedotus- ja menekinedistämistoimia, koska tällaiset järjestelmät antavat kuluttajille takeet tuotteen tai käytetyn tuotantoprosessin laadusta ja ominaispiirteistä, luovat kyseisille tuotteille lisäarvoa ja parantavat niiden mahdollisuuksia markkinoilla. Tiedotus- ja menekinedistämistoimia olisi myös voitava toteuttaa luonnonmukaisen tuotantomenetelmän ja syrjäisimpien alueiden maatalouden laatu- ja ympäristötuotteiden graafisen tunnuksen osalta.
- (11) Tiedotus- ja menekinedistämistoimiin vuosina 2001–2011 osoitetuista määrärahoista ainoastaan 30 prosenttia käytettiin kolmansien maiden markkinoita varten, vaikka näillä markkinoilla on merkittävät kasvumahdollisuudet. Sen vuoksi tarvitaan järjestelyjä, joilla edistetään unionin maataloustuotteita koskevien tiedotus- ja menekinedistämistoimien lisäämistä kolmansissa maissa, erityisesti lisäämällä taloudellista tukea.
- (12) Toteutettavien tiedotus- ja menekinedistämistoimien vaikuttavuuden varmistamiseksi ne olisi sisällytettävä tiedotus- ja menekinedistämishjelmiin. Tällaisia ohjelmia ovat aiemmin ehdottaneet vain ammattialajärjestöt ja/tai toimialakohtaiset organisaatiot. Ehdotettavien toimien lukumäärän lisäämiseksi ja laadun parantamiseksi mahdollisiin tuensaajiin olisi sisällytettävä myös tuottajaorganisaatioita ja niiden yhteenliittymiä sekä maatalouselintarvikealan ryhmiä ja elimiä, joiden tavoitteisiin ja toimintaan kuuluu maataloustuotteita koskeva tiedottaminen ja niiden menekinedistäminen.
- (13) Unionin yhteisrahoittamissa tiedotus- ja menekinedistämistoimissa olisi osoitettava erityinen unionin ulottuvuus. Tätä varten sekä resurssien hajaantumisen estämiseksi ja unionin näkyvyyden lisäämiseksi maataloustuotteita ja tiettyjä elintarvikkeita koskevien tiedotus- ja menekinedistämistoimien avulla on tarpeen perustaa työohjelma, jossa määritellään toimien strategiset painopisteet kohderyhmien, tuotteiden, järjestelmien tai kohdemarkkinoiden osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahoituksesta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

sekä tiedotus- ja menekinedistämismiestien ominaisuudet. Ohjelma olisi laadittava tämän asetuksen mukaisesti asetettavien yleisten tavoitteiden ja erityistavoitteiden perusteella, ja siinä olisi otettava huomioon markkinoiden tarjoamat mahdollisuudet ja tarve täydentää ja lujittaa jäsenvaltioiden ja alan toimijoiden toteuttamia toimia sekä sisämarkkinoilla että kolmansissa maissa, jotta voidaan varmistaa, että menekinedistämisen ja tiedotustoiminta on johdonmukaista. Sen vuoksi komission olisi ohjelmaa laatiessaan kuultava jäsenvaltioita ja asiaan liittyviä sidosryhmiä.

- (14) Työohjelmassa olisi vahvistettava muun muassa erityisjärjestelyt vakavaan markkinahäiriöön, kuluttajien luottamuksen menetykseen tai muihin erityisiin ongelmiin vastaamiseksi. Komission olisi lisäksi otettava erityisesti huomioon se, että maatalouselintarvikealalla on huomattavan paljon pieniä ja keskiuuria yrityksiä ja että alaan sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽¹⁾ 219, 220 ja 221 artiklassa säädettyjä poikkeustoimenpiteitä, sekä kolmansille maille suunnattujen toimien osalta unionin yhteisen kauppapolitiikan puitteissa tehdyt vapaakauppasopimukset. Ohjelmaa laatiessaan komission olisi myös otettava huomioon unionin vuoristo- ja saarialueiden sekä syrjäisimpien alueiden haitat.
- (15) Tiedotus- ja menekinedistämistoimien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi niiden toteuttaminen olisi annettava kilpailumenettelyn avulla valittujen toimeenpanijoiden tehtäväksi. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ehdotuksentekijöillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus panna suoraan täytäntöön tiettyjä ohjelmansa osia.
- (16) Komission olisi voitava toteuttaa omasta aloitteestaan tiedotus- ja menekinedistämistoimia, mukaan lukien korkean tason valtuuskuntien lähettäminen, erityisesti edistääkseen uusien markkinoiden avaamista. Komission olisi voitava myös käynnistää omia kampanjoitaan reagoidakseen ripeästi ja vaikuttavasti vakavaan markkinahäiriöön tai kuluttajien luottamuksen menetykseen. Tarvittaessa komission olisi tarkistettava tällaisten kampanjoiden toteuttamista koskevia omia aloitteitaan. Käynnissä oleviin sekä yhden että usean jäsenvaltion tiedotus- ja menekinedistämishjelmiin myönnettyjä määrärahoja ei olisi vähennettävä komission tällaisessa tilanteessa toteuttamien toimien vuoksi.
- (17) Tiedotus- ja menekinedistämistoimien ohella komission olisi kehitettävä ja koordinoitava unionin tasolla teknisen tuen palveluja, joilla autetaan toimijoita osallistumaan yhteisrahoitettuihin ohjelmiin, toteuttamaan tehokkaita kampanjoita tai kehittämään vientitoimintaansa. Kyseisiin palveluihin olisi erityisesti kuuluttava ohjeiden antaminen, jotta mahdollisia edunsaajia voidaan auttaa noudattamaan tähän toimintaan liittyviä sääntöjä ja menettelyjä.
- (18) Pyrkimyksiä edistää unionin tuotteiden menekkiä kolmansien maiden markkinoilla haittaa toisinaan se, että ne joutuvat kilpailemaan jäljitelmien ja väärennösten kanssa. Komission teknisen tuen palveluihin olisi kuuluttava alalle annettava neuvonta, joka koskee unionin tuotteiden suojaamista jäljittelemiseltä ja väärentämiseltä.
- (19) YMP:n sääntely-ympäristön yksinkertaistaminen on unionin tärkeä painopistealue. Tällaista lähestymistapaa olisi myös sovellettava tähän asetukseen. Erityisesti on syytä tarkistaa tiedotus- ja menekinedistämistoimien hallintoperiaatteita, jotta niitä voitaisiin yksinkertaistaa ja jotta komissio voisi vahvistaa säännöt ja menettelyt ohjelmaehdotusten jättämiselle, arvioinnille ja valinnalle. Komission olisi kuitenkin varmistettava, että jäsenvaltiot saavat oikea-aikaista tietoa kaikista ehdotetuista ja valituista ohjelmista. Tietoihin olisi erityisesti sisällytettävä saatujen ehdotusten lukumäärä, asianomaiset jäsenvaltiot ja alat sekä kyseisten ehdotusten arvioinnin tulokset.
- (20) Eri jäsenvaltioiden talouden toimijoiden välinen yhteistyö lisää merkittävästi unionin lisäarvoa ja unionin maataloustuotteiden kirjon näkyvyyttä. Vaikka etusijalle onkin asetettu ohjelmat, joita ehdotuksentekijät eri jäsenvaltioissa kehittävät yhdessä, tällaisten ohjelmien osuus tiedotus- ja menekinedistämistoimiin osoitetuista määrärahoista oli kaudella 2001–2011 vain 16 prosenttia. Näin ollen niiden täytäntöönpanon nykyisten esteiden poistamiseksi olisi säädettävä uusista järjestelyistä, jotka koskevat erityisesti usean jäsenvaltion ohjelmien hallinnointia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (21) Toimien rahoituksen perusteet olisi määritettävä. Unionin olisi pääsääntöisesti vastattava vain osasta ohjelmien kustannuksia, jotta varmistetaan, että asianomaiset ehdotuksentekijät kantavat osansa vastuusta. Tiedot hallinto- ja henkilöstökustannukset, jotka eivät liity YMP:n täytäntöönpanoon, kuuluvat kuitenkin olennaisesti tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, ja niihin olisi voitava saada unionin rahoitusta.
- (22) Jokaista toimea olisi seurattava ja arvioitava sen laadun parantamiseksi ja tehokkuuden osoittamiseksi. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava luettelo indikaattoreista ja arvioitava menekinedistämistoiminnan vaikutuksia suhteessa sen tavoitteisiin. Komission olisi luotava tälle toiminnalle yhteinen seuranta- ja arviointikehys, joka on yhdenmukainen YMP:aan sovellettavan yhteisen seuranta- ja arviointikehysten kanssa.
- (23) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. Säädösvallan siirron olisi katettava tämän asetuksen liitteessä I olevan luettelon täydentäminen, ehdotuksentekijöiden kelpoisuusperusteet, kilpailumenettelyn edellytykset toimeenpanijoiden valitsemiseksi, tukikelpoisuuden erityisedellytykset yhden jäsenvaltion ohjelmissa, tiedotus- ja menekinedistämistoimien kustannukset ja hallinto- ja henkilöstökustannukset sekä säännökset, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksen (EY) N:o 3/2008 soveltamisesta tämän asetuksen soveltamiseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (24) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavissa asioissa: kaupallisten merkkien näkyvyyttä tuote-esittelyissä tai maistelutilaisuuksissa ja tiedotus- ja menekinedistämismateriaalissa sekä tuotteiden alkuperän näkyvyyttä tiedotus- ja menekinedistämismateriaalissa koskevat yksityiskohtaiset säännöt; vuotuiset työohjelmat; yhden jäsenvaltion ohjelmien valinta; yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti ehdotuksentekijän voidaan sallia toteuttavan itse tietyt yhden jäsenvaltion ohjelman osat; yhden jäsenvaltion ohjelmien toteutusta, seuranta- ja valvontaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt; tämän asetuksen mukaisesti valittujen yhden jäsenvaltion ohjelmien täytäntöönpanoa koskevien sopimusten tekemistä koskevat säännöt; ja ohjelmien vaikutusten yhteinen arviointikehys sekä indikaattorijärjestelmä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (25) Ottaen huomioon menekinedistämistoiminnan ja YMP:n muiden välineiden väliset yhteydet ja ottaen huomioon, että unionin monivuotinen rahoitus on taattu ja rahoitus keskitetään selkeästi määriteltyihin painopisteisiin, jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti sisämarkkinoilla tai kolmansissa maissa toteutettavia, maataloustuotteita ja maataloustuotteista valmistettuja elintarvikkeita koskevia tiedotus- ja menekinedistämistoimia, jäljempänä 'tiedotus- ja menekinedistämistoimet', voidaan rahoittaa kokonaisuudessaan tai osittain unionin talousarviosta.

2 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämistoimien yleinen tavoite ja erityistavoitteet

1. Tiedotus- ja menekinedistämistoimien yleisenä tavoitteena on parantaa unionin maatalousalan kilpailukykyä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Tiedotus- ja menekinedistämistoimien erityisinä tavoitteina on:
- a) lisätä tietoisuutta unionin maataloustuotteiden hyvistä ominaisuuksista ja tuotantomenetelmiin unionissa sovellettavista tiukoista normeista;
 - b) parantaa unionin maataloustuotteiden ja tiettyjen elintarvikkeiden kilpailukykyä, lisätä niiden kulutusta ja nostaa niiden profiilia sekä unionissa että sen ulkopuolella;
 - c) lisätä tietoisuutta unionin laatujärjestelmistä ja tehostaa niiden tunnustamista;
 - d) lisätä unionin maataloustuotteiden ja tiettyjen elintarvikkeiden markkinaosuuksia erityisesti niillä kolmansien maiden markkinoilla, joilla on suurimmat kasvumahdollisuudet;
 - e) palauttaa tavanomaiset markkinaolosuhteet, jos ilmenee vakava markkinahäiriö, jos menetetään kuluttajien luottamus tai jos ilmenee muita erityisiä ongelmia.

3 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämistoimien kuvaus

Tiedotus- ja menekinedistämistoimien tavoitteena on:

- a) korostaa unionin maatalouden tuotantomenetelmien erityispiirteitä erityisesti elintarvikkeiden turvallisuuden, jäljitettävyyden, aitouden, merkintöjen, ravinto- ja terveystietojen, eläinten hyvinvoinnin, ympäristön kunnioittamisen ja kestävyys-suhteen sekä korostaa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden ominaispiirteitä erityisesti niiden laadun, maun, monipuolisuuden ja perinteiden suhteen;
- b) lisätä tietoisuutta eurooppalaisten suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden aitoudesta.

Toimiin kuuluvat erityisesti suhdetoiminta ja tiedotuskampanjat, ja niihin saattaa myös kuulua osallistuminen kansallisen, Euroopan tai kansainvälisen tason tilaisuuksiin, messuille ja näyttelyihin.

4 artikla

Toimien ominaisuudet

1. Tiedotus- ja menekinedistämistoimien lähtökohtana ei saa käyttää tuotemerkkejä. Kaupalliset merkit voivat kuitenkin olla näkyvillä tuotteiden esittely- tai maistelutilaisuuksissa sekä tiedotus- ja menekinedistämismateriaalissa edellyttäen, että noudatetaan syrjimättömyyden periaatetta ja että toimien yleinen luonne pysyy tuotemerkeistä riippumattomana. Syrjimättömyyden periaatetta soveltamalla varmistetaan kaikkien ehdotuksentekijöiden tuotemerkkien tasapuolinen kohtelu ja niiden ottaminen tasapuolisesti toimien piiriin sekä jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu. Kunkin tuotemerkin on oltava tasapuolisesti näkyvillä, ja niiden graafisessa ulkoasussa on käytettävä pienempää kokoa kuin kampanjan pääasiallisessa unionin viestissä. Esillä on oltava useita tuotemerkkejä, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka johtuvat asianomaisten jäsenvaltioiden erityisestä tilanteesta.

2. Tiedotus- ja menekinedistämistoimien lähtökohtana ei saa käyttää tuotteiden alkuperää. Tällaisilla toimilla ei saa pyrkiä edistämään tuotteen kulutusta yksinomaan sen alkuperän vuoksi. Tuotteiden alkuperä voi kuitenkin olla näkyvillä tiedotus- ja menekinedistämismateriaalissa seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) sisämarkkinoilla alkuperän mainitsemisen on aina oltava toissijaista kampanjan pääasialliseen unionin viestiin nähden;
 - b) kolmansissa maissa alkuperän maininta voi olla samalla tasolla kuin kampanjan pääasiallinen unionin viesti;
 - c) jäljempänä 5 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen laatujärjestelmien mukaisesti tunnustettujen tuotteiden yhteydessä nimitykseen rekisteröity alkuperä voidaan mainita rajoituksitta.
3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat

- a) kaupallisten merkkien näkyvyyttä esittelyissä tai maistelutilaisuuksissa ja tiedotus- ja menekinedistämismateriaalissa 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla sekä yhtenäisiä edellytyksiä, joiden mukaisesti yksittäinen tuotemerkki voidaan esittää; ja
- b) tuotteiden alkuperän näkyvyyttä tiedotus- ja menekinedistämismateriaalissa 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Tukikelpoiset tuotteet ja järjestelmät

1. Tiedotus- ja menekinedistämistoimet voivat koskea seuraavia tuotteita:
 - a) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I luetellut tuotteet, lukuun ottamatta tupakkaa;
 - b) tämän asetuksen liitteessä I luetellut tuotteet;
 - c) alkoholijuomat, joilla on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 ⁽¹⁾ mukainen suojattu maantieteellinen merkintä.
2. Markkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle siirretään valta antaa 22 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla tämän asetuksen liitteessä I olevaa luetteloa täydennetään lisäämällä siihen elintarvikkeita.
3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään,
 - a) tiedotus- ja menekinedistämistoimet voivat koskea vain viinejä, joilla on alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, ja viinejä, joiden rypälelajike on ilmoitettu; kun kyseessä on 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu yhden jäsenvaltion ohjelma, asianomaiseen ohjelmaan on kuuluttava myös muita 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 - b) kun kyseessä ovat 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut alkoholijuomat, tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettut viinit ja olut, sisämarkkinoille kohdistetut toimet voivat koskea ainoastaan kuluttajille annettavaa tiedotusta 4 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä ja kyseisten juomien vastuullisesta kulutuksesta;
 - c) tiedotus- ja menekinedistämistoimia voidaan toteuttaa asetuksen (EU) N:o 1379/2013 liitteessä I lueteltujen kalastus- ja vesiviljelytuotteiden osalta ainoastaan, jos kyseiseen ohjelmaan kuuluu myös muita 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita.
4. Tiedotus- ja menekinedistämistoimet voivat koskea seuraavia järjestelmiä:
 - a) asetuksella (EU) N:o 1151/2012, asetuksella (EY) N:o 110/2008 ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 93 artiklalla perustetut laatujärjestelmät;
 - b) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ⁽²⁾ määritelty luonnonmukainen tuotantomenetelmä;
 - c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ⁽³⁾ 21 artiklassa tarkoitettu syrjäisimpien alueiden maatalouden laatutuotteiden graafinen tunnus;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut laatu järjestelmät.

II LUKU

TIEDOTUS- JA MENEKINEDISTÄMISTOIMIEN TOTEUTTAMINEN

1 JAKSO

Yhteiset säännökset

6 artikla

Toimien tyypit

1. Tiedotus- ja menekinedistämis-toimet ovat muodoltaan
 - a) tiedotus- ja menekinedistämisohjelmia, jäljempänä 'ohjelmat'; ja
 - b) 9 artiklassa tarkoitettuja komission aloitteesta toteutettavia toimia.
2. Ohjelmat koostuvat johdonmukaisista toimista, ja ne on pantava täytäntöön vähintään yhden mutta enintään kolmen vuoden pituisella ajanjaksolla.
3. Tämän luvun 2 jaksossa tarkemmin yksilöityjä yhden jäsenvaltion ohjelmia voi esittää yksi tai useampi samassa jäsenvaltiossa toimiva 7 artiklan 1 kohdan a, c tai d alakohdassa tarkoitettu ehdotuksentekijä.
4. Tämän luvun 3 jaksossa tarkemmin yksilöityjä usean jäsenvaltion ohjelmia voivat esittää
 - a) vähintään kaksi 7 artiklan 1 kohdan a, c tai d alakohdassa tarkoitettua ehdotuksentekijää, jotka toimivat vähintään kahdessa jäsenvaltiossa; tai
 - b) yksi tai useampi 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu unionin tason organisaatio.

7 artikla

Ehdotuksentekijät

1. Ohjelmia voivat ehdottaa
 - a) jäsenvaltioon sijoittautuneet ja kyseisessä jäsenvaltiossa asianomaista alaa tai asianomaisia aloja edustavat ammatti-alajärjestöt ja toimialakohtaiset organisaatiot, ja erityisesti asetuksen (EU) N:o 1308/2013 157 artiklassa tarkoitettujen toimialakohtaisten organisaatioiden ja asetuksen (EU) N:o 1151/2012 3 artiklan 2 kohdassa määritellyt ryhmät edellyttäen, että ne edustavat viimeksi mainitun asetuksen mukaisesti suojattua nimeä, joka kuuluu kyseiseen ohjelmaan;
 - b) kyseistä alaa tai kyseisiä aloja unionin tasolla edustavat unionin tason ammattialajärjestöt ja toimialakohtaiset organisaatiot;
 - c) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 152 ja 156 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät, jotka jäsenvaltio on tunnustanut;
 - d) maatalouselintarvikealan elimet, joiden tavoitteisiin ja toimintaan kuuluu elintarvikkeista tiedottaminen ja niiden menekinedistäminen ja joille asianomainen jäsenvaltio on antanut selvästi määritellyn julkisen palvelun tehtävän tällä alalla; näiden elinten on oltava laillisesti sijoittautuneita kyseessä olevaan jäsenvaltioon ainakin kahden vuoden ajan ennen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ehdotuspyynnön päivämäärää.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 22 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan erityiset edellytykset, joiden mukaisesti kukin 1 kohdassa tarkoitettu ehdotuksentekijä, ryhmä tai elin voi ehdottaa ohjelmaa. Näillä edellytyksillä taataan erityisesti se, että kyseiset organisaatiot, ryhmät ja elimet ovat edustavia ja että ohjelma on laajuudeltaan merkittävä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

8 artikla

Vuotuinen työohjelma

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan kunkin vuoden osalta vuotuinen työohjelma, jossa esitetään toiminnan tavoitteet ja painopistealueet, odotetut tulokset, täytäntöönpanomenetelmä ja rahoitussuunnitelman kokonaismäärä. Kyseisen vuotuisen työohjelman ja erityisesti sen toiminnan painopistealueiden on oltava 2 artiklassa tarkoitettujen yleisten tavoitteiden ja erityistavoitteiden mukaisia. Ohjelmassa on vahvistettava varsinkin erityiset tilapäiset järjestelyt, jotta voidaan reagoida vakavaan markkinahäiriöön, kuluttajien luottamuksen menettämiseen tai muihin 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ongelmiin. Siinä myös esitetään tärkeimmät arviointiperusteet ja rahoitettavat toimet, kullekin toimityypille myönnetty määrät, alustava täytäntöönpanoaikataulu ja avustuksille myönnettävän unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu työohjelma pannaan täytäntöön yhden ja usean jäsenvaltion ohjelmien osalta komission julkaisemilla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ I osan VI osaston mukaisilla ehdotuspyynnöillä.

9 artikla

Komission aloitteesta toteutettavat toimet

1. Komissio voi toteuttaa 3 artiklan mukaisia tiedotus- ja menekinedistämistoimia, kampanjat mukaan lukien, jos ilmenee vakava markkinahäiriö, jos menetetään kuluttajien luottamus tai jos ilmenee muita 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja erityisiä ongelmia. Nämä toimet voidaan toteuttaa erityisesti lähettämällä korkean tason vierailijaryhmiä ja osallistumalla kansainvälisen tason messuille ja näyttelyihin unionin tuotteiden tuotekuvan parantamiseen tähtäävillä näyttelyosastoilla tai toimilla.

2. Komissio kehittää teknisen tuen palveluja, jotta

- a) lisätään tietoisuutta eri markkinoista, myös alustavien liiketapaamisten avulla;
- b) pidetään yllä tiedotus- ja menekinedistämistoimintaan liittyvää dynaamista elinkeinoelämän verkostoa, mukaan lukien alalle annettava neuvonta jäljitelmien ja väärennösten uhasta kolmansissa maissa; ja
- c) parannetaan tietämystä ohjelmien laadintaan ja täytäntöönpanoon liittyvistä unionin säännöistä.

10 artikla

Päällekkäisen rahoituksen kielto

Tiedotus- ja menekinedistämistoimille, joita rahoitetaan tämän asetuksen nojalla, ei voida myöntää muuta rahoitusta unionin talousarviosta.

2 JAKSO

Yhden jäsenvaltion ohjelmien täytäntöönpano ja hallinto

11 artikla

Yhden jäsenvaltion ohjelmien valinta

1. Komissio arvioi ja valitsee yhden jäsenvaltion ohjelmia koskevat ehdotukset, jotka on saatu 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ehdotuspyynnön perusteella. Siirretään komissiolle valta antaa 22 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tukikelpoisuuden erityisedellytykset yhden jäsenvaltion ohjelmissa.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään valitut yhden jäsenvaltion ohjelmat, niihin tarvittavat muutokset ja vastaavat määrärahat. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

12 artikla

Yhden jäsenvaltion ohjelmien valinnasta tiedottaminen

Komissio tiedottaa 23 artiklassa tarkoitetulle komitealle ja jäsenvaltioille hyvissä ajoin kaikista ehdotetuista tai valituista ohjelmista.

Rajoittamatta asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamista komissio tiedottaa erityisesti

- a) saatujen ehdotusten lukumäärästä, jäsenvaltioista, joihin ehdotuksentekijät ovat sijoittautuneet, kyseessä olevista aloista sekä kohdemarkkinasta tai -markkinoista;
- b) ehdotusten arvioinnin tuloksista ja niistä tehdystä yhteenvedosta.

13 artikla

Yhden jäsenvaltion ohjelmien toimeenpanijat

1. Ehdotuksentekijä valitsee asianmukaisin keinoin toteutetun kilpailumenettelyn avulla elimet, jotka panevat toimeen valitut yhden jäsenvaltion ohjelmat, ja pyrkii erityisesti varmistamaan toimien tehokkaan toteutuksen.

Siirretään komissiolle valta antaa 22 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan edellytykset, jotka koskevat kilpailumenettelyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimeenpanijoiden valitsemiseksi.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ehdotuksentekijä voi itse panna täytäntöön tiettyjä ohjelman osia tiettyjen edellytysten mukaisesti, jotka liittyvät ehdotuksentekijän tällaisten toimien toteuttamisessa hankkimaan kokemukseen, kyseisten toimien kustannuksiin suhteessa markkinoiden tavanomaiseen tasoon ja ehdotuksentekijän täytäntöönpaneman osan osuuteen kokonaiskustannuksista.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti ehdotuksentekijälle voidaan antaa lupa panna itse täytäntöön tiettyjä ohjelman osia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Yhden jäsenvaltion ohjelmien täytäntöönpano, seuranta ja valvonta

1. Edellä olevan 11 artiklan mukaisesti valittujen yhden jäsenvaltion ohjelmien täytäntöönpanosta ja niihin liittyvistä maksuista ovat vastuussa asianomaiset jäsenvaltiot. Jäsenvaltion on valvottava, että kyseisissä ohjelmissa tuotettu tiedotus- ja menekinedistämismateriaali on unionin sääntöjen mukaista.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan järjestelyt, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisesti valittujen yhden jäsenvaltion ohjelmien täytäntöönpanoa, seurantaa ja valvontaa, ja säännöt, jotka koskevat sopimusten tekemistä tällaisten ohjelmien täytäntöön panemiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava yhden jäsenvaltion ohjelmien täytäntöönpanosta, seurannasta ja valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁾ sekä 1 kohdan nojalla hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

15 artikla

Yhden jäsenvaltion ohjelmia koskevat rahoitussäännökset

1. Yhden jäsenvaltion ohjelmille sisämarkkinoilla myönnettävä unionin rahoitusosuus on 70 prosenttia tukikelpoisista menoista. Yhden jäsenvaltion ohjelmille kolmansissa maissa myönnettävä unionin rahoitusosuus on 80 prosenttia tukikelpoisista menoista. Jäljelle jäävistä menoista vastaavat yksinomaan ehdotuksentekijät.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut prosenttiosuudet ovat 85 prosenttia tilanteessa, jossa ilmenee vakava markkinahäiriö, menetetään kuluttajien luottamus tai ilmenee muita 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja erityisiä ongelmia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden ehdotuksentekijöiden osalta, jotka saavat 1 päivänä tammikuuta 2014 tai sen jälkeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 ja 143 artiklan mukaista rahoitustukea, 1 kohdassa tarkoitetut prosenttiosuudet ovat 75 prosenttia ja 85 prosenttia ja 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus on 90 prosenttia.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan vain ohjelmiin, joista komissio on tehnyt päätöksen ennen päivämäärää, josta alkaen kyseinen jäsenvaltio ei enää saa tällaista rahoitustukea.

4. Jäljempänä 25 artiklassa tarkoitetun yhteisen kehyksen mukaisesti toteutettuihin tiedotus- ja menekinedistämistöimien tulosten arviointitutkimuksiin voidaan myöntää unionin tukea samoin edellytyksin kuin kyseessä olevaan yhden jäsenvaltion ohjelmaan.

5. Unioni rahoittaa kokonaisuudessaan ohjelmien valintaan liittyvät asiantuntijoiden palkkiot asetuksen (EU) N:o 1306/2013 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla.

6. Ehdotuksentekijöiden on asetettava vakuudet yhden jäsenvaltion ohjelmien asianmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi.

7. Unioni rahoittaa yhden jäsenvaltion ohjelmien perusteella toteutettavia tiedotus- ja menekinedistämistöimiä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 22 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityisedellytyksiä, joiden täyttyessä tiedotus- ja menekinedistämiskustannuksiin ja tarvittaessa hallinto- ja henkilöstökustannuksiin voidaan saada unionin rahoitusta.

3 JAKSO

Usean jäsenvaltion ohjelmien ja komission aloitteesta toteutettavien toimien täytäntöönpano ja hallinto

16 artikla

Rahoitusmuodot

1. Rahoitus voidaan myöntää yhdessä tai useammassa muodossa, joista on säädetty asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja joita ovat

- a) avustukset usean jäsenvaltion ohjelmissa;
- b) hankintasopimukset komission aloitteesta toteutetuissa toimissa.

2. Unioni rahoittaa usean jäsenvaltion ohjelmien perusteella tai komission aloitteesta toteutettavia tiedotus- ja menekinedistämistöimiä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla.

17 artikla

Usean jäsenvaltion ohjelmien arviointi

Usean jäsenvaltion ohjelmia koskevat ehdotukset arvioidaan ja valitaan 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa ehdotuspyynnöissä esitettyjen arviointiperusteiden perusteella.

18 artikla

Usean jäsenvaltion ohjelmien täytäntöönpanosta tiedottaminen

Komissio tiedottaa 23 artiklassa tarkoitetulle komitealle ja siten jäsenvaltioille hyvissä ajoin kaikista ohjelmista, joita on ehdotettu tai jotka on valittu.

19 artikla

Usean jäsenvaltion ohjelmia koskevat rahoitussäännökset

1. Usean jäsenvaltion ohjelmille myönnettävä unionin rahoitusosuus on 80 prosenttia tukikelpoisista menoista. Jäljelle jäävistä menoista vastaa yksinomaan ehdotuksentekijä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus on 85 prosenttia tilanteessa, jossa ilmenee vakava markkinahäiriö, menetetään kuluttajien luottamus tai ilmenee muita 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja erityisiä ongelmia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden ehdotuksentekijöiden osalta, jotka saavat 1 päivänä tammikuuta 2014 tai sen jälkeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 136 ja 143 artiklan mukaista rahoitustukea, 1 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus on 85 prosenttia ja 2 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus on 90 prosenttia.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan vain ohjelmiin, joista komissio on tehnyt päätöksen ennen päivämäärää, josta alkaen kyseinen jäsenvaltio ei enää saa tällaista rahoitustukea.

20 artikla

Hankinnat komission aloitteesta toteutetuissa toimissa

Komission omaan lukuunsa tai yhdessä jäsenvaltioiden kanssa suorittamiin hankintoihin sovelletaan asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1268/2012 ⁽¹⁾ vahvistettuja, julkisia hankintoja koskevia sääntöjä.

21 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän jakson mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvien osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta rahoitusta saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi toteuttaa tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽³⁾ säännösten ja menettelyjen mukaisesti sen osoittamiseksi, onko kyse avustus-sopimukseen tai -päätökseen taikka unionin varoja koskevaan sopimukseen liittyvästä petoksesta, lahjonnasta tai unionin taloudellisia etuja vahingoittavasta muusta laittomasta toiminnasta.

4. Tämän asetuksen mukaisen ohjelman täytäntöönpanon seurauksena kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten sekä muiden sopimusten, avustussopimusten ja avustuspäätösten on sisällettävä määräykset, joissa komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset

22 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. Siirretään komissiolle 24 päivästä marraskuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdassa, 13 artiklan 1 kohdassa, 15 artiklan 8 kohdassa ja 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samantapuisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta sitä viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdassa, 13 artiklan 1 kohdassa, 15 artiklan 8 kohdassa ja 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempana, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Tämän asetuksen nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 229 artiklalla perustettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

2 JAKSO

Kuuleminen, arviointi ja raportointi

24 artikla

Kuuleminen

Komissio voi tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä kuulla komission päätöksen 2013/767/EU⁽¹⁾ nojalla perustettua kansalaisvuoropuheluun osallistuvaa laadun ja menekinedistämisen ryhmää.

25 artikla

Yhteinen kehys toimien vaikutusten arvioimiseksi

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se vahvistaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 110 artiklassa säädetyn yhteisen maatalouspolitiikan yhteisen seuranta- ja arviointikehyksen mukaisesti yhteisen arviointikehyksen tämän asetuksen mukaisesti rahoitettujen tiedotus- ja menekinedistämisohjelmien arvioimiseksi sekä indikaattorijärjestelmän. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kaikkien asianomaisten osapuolten on toimitettava komissiolle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen toimien vaikutusten arvioimiseksi.

26 artikla

Kertomus

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle välikertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Tähän välikertomukseen on sisällyttävä täytäntöönpanoaste eri jäsenvaltioissa ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

⁽¹⁾ Komission päätös 2013/767/EU, annettu 16 päivänä joulukuuta 2013, yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvia kysymyksiä koskevan kansalaisvuoropuhelun puitteiden vahvistamisesta ja päätöksen 2004/391/EY kumoamisesta (EUVL L 338, 17.12.2013, s. 115).

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

3 JAKSO

Valtiontuki, kumoaminen, siirtymäsäännökset sekä voimaantulo ja soveltamispäivä

27 artikla

Valtiontuki

Niiden ohjelmien osalta, joille voidaan myöntää unionin tukea ja jotka komissio on valinnut tämän asetuksen mukaisesti, ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 211 artiklan 1 kohdassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1184/2006 ⁽¹⁾ 3 artiklassa säädetään, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla mainitun sopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen ja sen säännösten mukaisesti suorittamiin maksuihin eikä veroluonteisista tai pakollisista maksuista tai muista rahoitusvälineistä saatuun jäsenvaltioiden rahoitusosuuteen.

28 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 3/2008.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä II olevan vastaavuus-taulukon mukaisesti.

29 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Asetusta (EY) N:o 3/2008 sovelletaan edelleen sellaisiin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin, joiden rahoituksesta komissio on tehnyt päätöksen ennen 1 päivää joulukuuta 2015.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 22 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla varmistetaan sujuva siirtyminen asetuksen (EY) N:o 3/2008 soveltamisesta tämän asetuksen soveltamiseen.

30 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 22 päivänä lokakuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1184/2006, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2006, tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maatalous-tuotteiden tuotantoon ja kauppaan (EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7).

LIITE I

5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tuotteet

- a) olut
 - b) suklaa ja siitä saadut tuotteet
 - c) leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet
 - d) kasviuutteista valmistetut juomat
 - e) pastavalmisteet
 - f) suola
 - g) luonnon kumit ja kumihartsit
 - h) sinappitahnat
 - i) sokerimaissi
 - j) puuvilla.
-

LIITE II

28 artiklassa tarkoitettu

vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 3/2008	Tämä aset
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artikla
1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohta	4 artiklan 1 ja 2 kohta
2 artikla	3 artikla
3 ja 4 artikla	5 artikla
5 artikla	8 artikla
6 artiklan 1 kohta	7 artikla
6 artiklan 2 kohta	—
7 artikla	—
8 artikla	11, 12 ja 17 artikla
9 artikla	—
10 artikla	9 artikla
11 artikla	13 artikla
12 artiklan 1 kohta	—
12 artiklan 2 kohta	14 artikla
13 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohdan b alakohta
13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 1, 2 ja 3 kohta sekä 19 artikla
13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
13 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	—
13 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	—
13 artiklan 6 kohta	27 artikla
14 artikla	15 artiklan 5 ja 7 kohta sekä 16 artiklan 2 kohta
15 ja 16 artikla	4 artiklan 3 kohta, 5 artiklan 2 kohta, 7 artiklan 2 kohta, 8 artiklan 1 kohta, 11 ja 13 artikla, 14 artiklan 1 kohta, 15 artiklan 8 kohta sekä 22, 23, 25 ja 29 artikla
17 artikla	24 artikla
18 artikla	26 artikla
19 artikla	28 artikla
20 artikla	30 artikla